

«Παρεμβαίνοντες...»

Συγκλονιστικό Θαῦμα

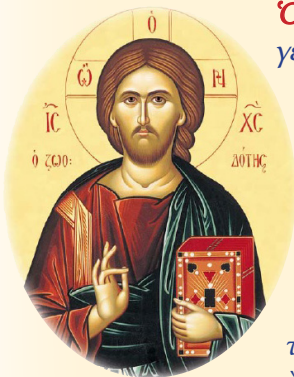
«Αὐτὴ τὴν στιγμή ὁ πατέρας σου μαρτυраίει γιὰ Ἐμένα»

«**Ἦταν** ἓνας πατέρας πὺν μεγάλωνε ἓνα ἀνάπηρο παιδὶ μόνος του. **Τὸ** παιδὶ ἦταν κατάκοιτο στὸ κρεβάτι. **Κάποια** στιγμή ἔφτασε σὲ τεράστιο οἰκονομικὸ ἀδιέξοδο. **Τότε** ἐμφανίστηκε κάποιος ἄνθρωπος στὴν ζωὴ του, πὺν ἄρχισε νὰ τὸν βοηθᾷ χρηματικὰ πρὸς χάριν τοῦ παιδιοῦ.

Τὸν βοήθαγε γιὰ πολὺ καιρὸ, ὥσπου κάποια στιγμή ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ τοῦ εἶπε: «**Σοῦ χρωστάω τὴν ζωὴ μου**». **Μόλις** τὸ ἄκουσε αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος τοῦ εἶπε: «**Θέλω** νὰ ἔρθεις μαζί μου σὲ μία συγκέντρωση».

Ἔτσι κι ἔγινε, κάποια μέρα κλείδωσαν τὸ κατάκοιτο παιδὶ στὸ σπῆτι καὶ πῆγαν σὲ κάποιον χῶρο, ὅπου γινόταν ἡ συγκέντρωση. **Ἐκεῖ** ὁ πατέρας διαπίστωσε, ὅτι ἦταν συγκέντρωση τῶν «**Ἰεχωβάδων**». **Σκέφθηκε** νὰ μείνη, γιὰ νὰ μὴ τοὺς προσβάλη.

Μόλις τελείωσε ἡ συγκέντρωση καὶ ἔφευγε ὁ κόσμος, τοῦ εἶπε ὁ «**εὐεργέτης**»: «**Ἐσὺ** μείνε». **Πῆγαν** τὸν πατέρα σὲ ἓνα ἄλλο δωμάτιο, ὅπου ἦταν Χριστιανικὲς Εἰκόνες πάνω στὸ πάτωμα καὶ τοῦ εἶπε: «**Μοῦ** ἀνέφερες, ὅτι μοῦ χρωστᾷς τὴν ζωὴ σου. **Πάτησε** λοιπὸν τὶς Εἰκόνες καὶ γίνε μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά».

Ὁ πατέρας εὐθὺς ἀπάντησε: «**Ἐγὼ** Ὁρθόδοξος γεννήθηκα καὶ Ὁρθόδοξος θὰ πεθάνω. **Τὴν** ζωὴ μου εἶπα ὅτι σοῦ χρωστάω, ὄχι τὴν ψυχὴ μου».

Τότε τὸν ξυλοκόπησαν ἄγρια καὶ τὸν πέταξαν στὸν δρόμο. **Ὁ** αἰμόφυρτος πατέρας πῆρε ἓνα ταξὶ καὶ παρὰ τὴν ἐπιμονὴ τοῦ ταξιτζῆ νὰ τὸν πᾶη στὸ νοσοκομεῖο, ἐκεῖνος πῆγε σπῆτι.

Ἐξω ἀπὸ τὸ ξεκλείδωτο πλέον σπῆτι του, **εἶδε** τὸ παιδὶ του νὰ τρέχη καὶ νὰ γελά, ὅπως ὅλα τὰ παιδάκια. **Με** ἐκπληξῆ ρώτησε τὸ παιδὶ τί ἔγινε καὶ ἐκεῖνο τοῦ εἶπε τὰ λόγια: «**Ἦρθε** ὁ Ἰησοῦς Χριστός, με σήκωσε καὶ μοῦ εἶπε: **Αὐτὴ** τὴν στιγμή ὁ πατέρας σου μαρτυраίει γιὰ Ἐμένα»».

(«Ο.Τ.», 2.446/5.5.2023)